

strede er indgaaet paa Forpligtelser, der stride imod hans Tarv, gøre ham opmærksom paa det, men kan ikke forbyde Paa-mønstringen. Det højeste, han kan gøre, naar Skipperen og vedkommende erklære, at de ere enige om disse Betingelser, er at indføre i Afregningsbogen, at den og den Betingelse er indgaaet. Det er det hele. Nu er der dog allerede Tvivl om, hvorvidt man kan sige, at det, at en Mand indgaar paa at modtage Vidnesbyrd, naar han er færdig med sin Forhyring ved det paagældende Dampskib, er stridende mod hans Tarv. Det kan dog være tvivlsomt nok. Og selv om Mønstringsbestyreren skulde finde det, anvises der kun det ene, at han kan indføre i Afregningsbogen det, Manden gaar ind paa. Det er en privat Sag, og jeg gentager det, jeg ser ikke, hvorledes Administrationen skulde kunne gribe ind mod, at et saadant Vidnesbyrd bliver givet de forhyrede paa de danske Dampskibe, som have sluttet Overenskomst derom.

Endelig har jeg nogle Bemærkninger at gøre til det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 5te Valgkreds (R. Nielsen), der spurgte om et Tilskud til Herning tekniske Skole. Det ærede Medlem omtalte, at et Andragende om et saadant Tilskud forelaa allerede fra Finansudvalget nu i sidste Samling med den ikke usædvanlige Bemærkning, at „det ses ikke, at der foreligger Svar fra Ministeriet“, og det ærede Medlem følte sig ubehagelig berørt ved, at der paa det foreliggende Finanslovsforslag endnu ikke fandtes noget saadant Forslag til Herning tekniske Skole. Jeg skal kortelig omtale dette Forhold, og det ærede Medlem vil deraf se, at det ikke har været en Sag rent ud ad Landevejen, at Herning vil bygge sig en teknisk Skole og kan forvente $\frac{1}{3}$ Statstilskud ligesom andre tekniske Skoler. Det ærede Medlem vil ogsaa se, at naar det er trukket ud med, at en Sag er kommen til Afgørelse, behøver det ikke netop at være Ministeriets Skyld. Forholdet i Herning er det, at i 1887 opførtes en Bygning, hvoraf en Del skulde benyttes til en teknisk Skole, nemlig 3 Klasseværelser, og en lige saa stor Del blev overladt til Haandværkerforeningen. Da Bevillingen søgtes, var Bygningen anslaaet til en Sum af 24,611 Kr., og man fik $\frac{1}{3}$ 8,000 Kr., i Tilskud fra Staten. Det var et meget betydeligt Tilskud, langt ud over det almindelige, thi naar man ellers giver et Tilskud af $\frac{1}{3}$, er det til en teknisk Skole, medens Halvdelen af Bygningen her jo var til Haandværker-

foreningens Forsamlingslokale og deslige. Det viste sig imidlertid og har vist sig senere, at hele denne Ordning er uheldig, og yderligere, at den Part af Bygningen, som er overladt den tekniske Skole, er for lille, og at man, det indrømmer jeg, trænger til en Udvidelse. Aar 1900 indgav derfor Haandværkerforeningen Andragende om at faa hele Bygningen tilskødet mod, at den opførte en ny teknisk Skole. Den Gang gik Haandværkerforeningens Forlangende ikke ud paa noget Tilskud fra Statskassen, og det var ogsaa ganske naturligt, thi de havde jo allerede til Opførelse af Bygningen faaet et Tilskud af Statskassen, og de ønskede nu at beholde Bygningen. Man søgte altsaa den Gang kun om at faa Forholdet udløst. Det ansøgte bevilgedes, men samtidig udtalte Ministeriet, at det vilde være ønskeligt, om Bygningen blev gjort 2 Alen bredere. Saa hørte man ikke noget om Sagen før den 8. Januar i Aar, da der indkom et Andragende fra Bestyrelsen, hvori det meddeles, at den tidligere paatænkte Ordning var uigennemførlig. Det, der havde gjort den uigennemførlig, var dels det af Ministeriet udtalte Ønske om en bredere Bygning, dels at der var kommet en ny Byggevedtægt i Byen, som gjorde det dyrere at bygge, og desuden de stadig stigende Arbejdspriser, og endelig, at „Foreningen ikke kan skaffe Pengene til Veje“. Man udtaler, at Bygningen paa Grund af disse forskellige Ting vil koste 4,000 Kr. mere end beregnet, og man andrager saa om at faa bevilget den sædvanlige Trediedel, 7,000 Kr., naar Herning Haandværkerforening maatte faa den anden Bygning tilskødet, Foreningen vilde saa skaffe de manglende 14,000 Kr. til Veje. Det Regnestykke kunde Ministeriet naturligvis ikke indlade sig paa. Man havde tidligere givet 8,000 Kr. til den tekniske Skole, den skulde man saa overdrage til Haandværkerforeningen, der vilde bygge en ny Skole til 21,000, men saa vilde man atter have 7,000 Kr., saa at man i Virkeligheden vilde komme til et Tilskud af 15,000 Kr. Saaledes stod Sagen, da den var for Finansudvalget, og der blev altsaa ikke truffet nogen Afgørelse. Efter at Sagen har været undersøgt nærmere, svarede Ministeriet den 6te August, at det indvilger i, at Skolens Bestyrelse paa de ovennævnte Vilkaar tilskøder Haandværkerforeningen det omtalte Grundstykke og de paa samme værende med Statstilskud opførte Bygninger. Idet man derhos frafalder det i Skrivelse af 9. Juli 1900 udtalte Ønske, at den ny